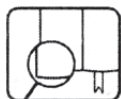

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
EDIȚIA INSTRUCTORI

EDUCAȚIA CREȘTINĂ

octombrie – noiembrie – decembrie

2020

Traducere: Denisa Olariu

©2020 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Titlul în original: *Education*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acestora.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori, ediția instructori, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autori: Președinții unor colegii adventiste din America de Nord

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Denisa Olariu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Rîstea

Tehnoredactare: Irina Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2012.

La citatele din lucrările lui Ellen G. White este indicat numărul paginii din original, care apare și în ediția electronică în română și în unele ediții tipărite, în text, între paranteze pătrate.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Educația creștină : octombrie - noiembrie - decembrie 2020 / trad.: Denisa Olariu. -

Ed. instructori. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2020

ISBN 978-606-911-886-3

I. Olariu, Denisa (trad.)

Cuprins

Educația creștină	4
Învățarea nu este o joacă!.....	6
1. Educația în Grădina Edenului.....	11
2. Familia	22
3. Legea ca învățător	33
4. Cum văd ochii Domnului – viziunea biblică	44
5. Isus, Marele Învățător	55
6. Lecții mai greu de învățat.....	66
7. Închinarea și educația	77
8. Educația și răscumpărarea	88
9. Biserica și educația.....	99
10. Educația în artă și științe	110
11. Creștinul și munca.....	121
12. Bindecuvântările Sabatului	132
13. Educație continuă	143

Educația creștină

„Începutul înțelepciunii este frica de Domnul și știința sfinților este priceperea” (Proverbele 9:10; n.red.: în engleză: „Frica de Domnul este începutul înțelepciunii și cunoașterea Celui Sfânt este înțelegere, pricepere”).

Gândește-te la textul de mai sus. Acesta implică, într-adevăr, două concepte strâns legate: „frica de Domnul”, cu sensul de venerație, ca atunci când te minunezi de slava și puterea lui Dumnezeu, și „cunoaștere, știință”, adică învățarea adevărului despre caracterul lui Dumnezeu. Astfel, înțelepciunea, știința și priceperea își au obârșia în Dumnezeu Însuși.

Este absolut logic. La urma urmei, Dumnezeu este sursa existenței, Singurul care a creat și care susține tot ce există (Ioan 1:1-3; Coloseni 1:16,17).

Indiferent ce învățăm și ce știm despre quarcuri, omizi, supernove, îngeri, demoni, „domniile și stăpânirile din locurile cerești” (Efeseni 3:10), orice – toate aceste lucruri există datorită lui Dumnezeu. Prin urmare, toată știința, adevărata înțelepciune și priceperea adevărată își au originea în Domnul Însuși.

Scriptura este clară: „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:8), ceea ce explică și următorul citat din Ellen G. White: „Iubirea, temelia creației și a răscumpărării, este baza adevăratei educații. Acest lucru este făcut clar în Legea pe care a dat-o Dumnezeu ca să fie o călăuză a vieții. Prima și cea mai mare poruncă este: «Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău» (Luca 10:27). A-L iubi pe El, pe Cel Nesfârșit, pe Cel Atotcunoscător, cu toată puterea, cu toată mintea și cu toată inima înseamnă cea mai înaltă dezvoltare a oricărei puteri. Înseamnă că în toată făptura – trup, minte și suflet în aceeași măsură – va fi refăcut chipul lui Dumnezeu.” – *Educație*, p. 16

Deoarece Domnul este izvorul adevăratei științe și al adevăratei educații, întreaga educație creștină ar trebui să ne îndrepte mintea spre El și spre revelația Lui despre Sine. Prin natură, prin Cuvântul scris și prin descoperirea lui Hristos în acel Cuvânt scris ni s-a dat tot ce aveam nevoie ca să intrăm într-o relație mântuitoare cu Domnul nostru și, într-adevăr, să-L iubim cu toată inima și cu tot sufletul. Chiar și natura, așa mândrită de mii de ani de păcat, încă vorbește, și

cu multă putere, despre bunătatea și caracterul lui Dumnezeu, când acesta este studiat din perspectiva care ne este prezentată în Scriptură. Totuși, Cuvântul scris, sau Scripturile, reprezintă standardul desăvârșit al adevărului, fiind cea mai mare descoperire despre cine este Dumnezeu și ce a făcut și face El pentru omenire. Scriptura și mesajul ei despre creațiune și răscumpărare trebuie să se afle în centrul educației creștine.

Apostolul Ioan spune că Isus Hristos este „Lumina care luminează pe orice om, venind în lume” (Ioan1:9). Cu alte cuvinte, așa cum doar prin Isus fiecare ființă umană are viață, tot prin El fiecare om primește unele raze de lumină, o oarecare înțelegere a adevărului și a bunătății transcendente.

Cu toate acestea, noi ne aflăm într-o luptă, în marea luptă, în care dușmanul sufletelor lucrează cu sânguință ca să ne oprească de la a primi această cunoaștere. De aceea, indiferent ce mai implică ea, educația creștină trebuie să caute în mod evident să-i ajute pe elevi să înțeleagă mai bine lumina pe care ne-o oferă Dumnezeu din cer.

Altfel, la ce bun? Isus a zis: „Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?” (Marcu 8:36). La ce ți-ar folosi o pregătire vastă în științe sau literatură, economie sau inginerie, dacă, la final, te confrunți cu moartea a doua în lacul de foc? Răspunsul este evident.

Iată deci subiectul studiilor noastre din trimestrul acesta. Ce înseamnă să dobândim o educație creștină și cum putem noi, ca biserică, să găsim o modalitate prin care toți membrii noștri să reușească să obțină o astfel de educație?

În acest trimestru, studiile biblice pentru Școala de Sabat majori au fost scrise de diverși președinți ai colegiilor și universităților adventiste din America de Nord.

Învățarea nu este o joacă!

Lecțiile Școlii de Sabat pentru copii nu trebuie puse sub deviza: „Să-nceapă jocul!”, oricât de mult le place copiilor să se joace, în general, și oricât de mult și-ar dori să se joace și la Școala de Sabat, în special! Desigur, putem obiecta, spunând că ei, copiii, învață jucându-se. Dar aceasta nu înseamnă că trebuie să deviem de la scop, transformând învățarea în joacă. Da, multe lecții și deprinderi se învață în joacă, fapt confirmat de specialiști. Încă din 1938, Johan Huizinga, ne spunea în cartea sa, *Homo ludens*, că, de fapt, toată viața ne jucăm și că joaca este un fenomen cultural semnificativ. Astfel, apreciem „jocul actoricesc”, suntem dezgustați de „jocurile politice”, suntem avizi după „competiții sportive” (jocuri pentru adulți) și încântați de „jocuri de cuvinte”, inclusiv de acesta, atribuit lui F. Schiller: „Omul se joacă doar atunci când este om în adevăratul sens al cuvântului și este om adevărat doar atunci când se joacă.” Însă învățarea în Școala de Sabat nu este o joacă, chiar dacă, în anumite cazuri, se face în joacă sau prin joacă. Ea nu trebuie să copieze modelul școlilor profane, care (în anumite țări), de la nivelul elementar până la cel universitar, sunt atractive doar dacă programele lor sunt și... distractive. Acest fapt le-a transformat într-o afacere, făcându-li-se reclamă „ca unor pachete de vacanță multianuale, și nu ca unor contracte de studii” (Tom Nichols, *Sfârșitul competenței*, Editura Polirom, 2019, p. 90). Scopul (învățarea) pălește în fața metodei (joaca), iar elevii au devenit „clienți” care influențează nu doar curriculumul, ci și procesul învățării, deoarece, ca în orice afacere, „clientul nostru, este stăpânul nostru” și, fiindcă plătește, „clientul are întotdeauna dreptate”!

Recent, comitetul Uniunii a decis înlocuirea studiilor Școlii de Sabat pentru copii cu altele, care să corespundă scopului Școlii de Sabat și nevoii copiilor: să învețe Biblia. Decizia a fost luată în urma numeroaselor sesizări din partea părinților și după parcurgerea unor etape necesare. În prima etapă, a fost efectuat un sondaj printre părinți, instructoare, responsabili ai Școlii de Sabat din bisericile locale, prezbiteri și pastori din toată țara. Rezultatele au arătat clar nevoia de schimbare (80% fiind în favoarea înlocuirii).

În a doua etapă li s-a oferit bisericilor o alternativă de studii biblice, în format electronic, pentru a le studia și constata dacă răspund nevoii amintite. Reacțiile au fost foarte favorabile, multe biserici incluzându-le în programul Școlii de Sabat înainte de decizia Uniunii.

În a treia etapă a fost organizată o consfătuire publică, cu reprezentanți ai categoriilor menționate mai sus, în prezența celor mai autorizați specialiști ai Bisericii Adventiste în acest domeniu: Linda Mei Lin Koh – director al Departamentului Slujirea Copilului, la Conferința Generală – și Elsa Cozzi – director al aceluiași departament, în cadrul Diviziunii Inter-Europene. Tonul general al acestei consfătuiri a fost în favoarea schimbării.

Astfel, din primul trimestru al anului 2021, la Școala de Sabat, copiii vor studia lecțiile din seria *My Bible First* (într-o traducere adaptată, *Mai întâi Biblia*), publicate și distribuite de Editura Viață și Sănătate. Celor care totuși vor dori să studieze, împreună cu copiii lor, lecțiile din seria *Grace Link*, editura le va pune la dispoziție varianta electronică.

Prin această decizie, nu facem notă discordantă cu Biserica Adventistă mondială, deoarece Conferința Generală a luat deja aceeași decizie și lucrează la un nou ciclu de studii, preconizat inițial să apară anul acesta, dar amânat pentru anul 2023. Această amânare ne-a determinat să adoptăm o soluție temporară, până la apariția noilor studii.

Este notabil faptul că părinții au semnalat și dezaprobat, printre altele, dezechilibrul între joacă și studiul Bibliei, în abordarea și conținutul studiilor actuale, ponderea fiind net în defavoarea învățării Bibliei. Regretabil! (Probabil, pe viitor, aceasta ne va determina să „sufлям și-n iaurt”.)

Recunoaștem particularitățile adventismului din România (și alții, pe alte meridiane, au particularitățile lor), dar îi mulțumim lui Dumnezeu pentru dorința de a-i învăța pe copii să prețuiască Biblia și de a-i păstra atașați de misiunea Bisericii. Poate avem ceva de învățat de la unii dintre „fiii veacului acestuia”, care fac performanță în domeniul educației. De exemplu, în Craiova, pe o placă de la intrarea într-o prestigioasă instituție de învățământ, este scrisă deviza: „Aici se învață carte!” Iar cei care cunosc această instituție sau care au studiat acolo pot confirma realitatea din spatele acestor patru cuvinte. Ceva asemănător trebuie să reflecte și Școala de Sabat pentru copii, în Biserica Adventistă, cu diferența de o majusculă: „Aici se învață Cartea!”

*Florian Ristea,
Departamentul Școala de Sabat/Lucrarea Personală*

NU UITAȚI:

PĂRTĂȘIE (5-10 minute)

1. Fiecare membru al Școlii de Sabat se poate bucura de un salut, de un zâmbet, de un bun venit, chiar și musafirii!
2. Fiecare poate să-i încurajeze pe ceilalți, povestindu-le despre un răspuns primit la rugăciune sau o activitate misionară în care a fost implicat(ă).
3. Fiecare le poate împărtăși celorlalți nume de pe lista sa de rugăciune, de la pagina următoare, ca să se roage împreună pentru persoanele respective.

DEZBATERE (20-25 de minute)

1. Putem dezbate ideea principală a fiecărei zile, căutându-i semnificația practică!
2. Este de dorit ca fiecare să se implice în dezbateri, dar fără să acapareze discuția!
3. Citirea zilnică a Bibliei și a Spiritului Profetic, cu ajutorul celor cinci întrebări, poate menține vie viața spirituală!

MISIUNE (5-10 minute)

...

1. Dezbaterii studiului se încheie întotdeauna cu decizii de ordin practic!
2. Fiecare grupă poate planifica o activitate misionară în care să se implice toți membrii.
3. Știrile video ale Școlii de Sabat, care pot fi descărcate și vizionate accedând adresa de internet: resurse.adventist.pro, conțin idei misionare valoroase, care pot fi aplicate!

LISTĂ DE RUGĂCIUNE

MĂ ROG pentru:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. – *Sfaturi pentru biserică*, p. 113

OCTOMBRIE

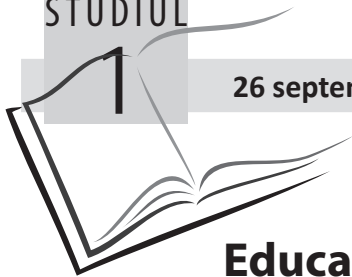
1. Isaia 34
2. Isaia 35
3. Isaia 36
4. Isaia 37
5. Isaia 38
6. Isaia 39
7. Isaia 40
8. Isaia 41
9. Isaia 42
10. Isaia 43
11. Isaia 44
12. Isaia 45
13. Isaia 46
14. Isaia 47
15. Isaia 48
16. Isaia 49
17. Isaia 50
18. Isaia 51
19. Isaia 52
20. Isaia 53
21. Isaia 54
22. Isaia 55
23. Isaia 56
24. Isaia 57
25. Isaia 58
26. Isaia 59
27. Isaia 60
28. Isaia 61
29. Isaia 62
30. Isaia 63
31. Isaia 64

NOIEMBRIE

1. Isaia 65
2. Isaia 66
3. Ieremia 1
4. Ieremia 2
5. Ieremia 3
6. Ieremia 4
7. Ieremia 5
8. Ieremia 6
9. Ieremia 7
10. Ieremia 8
11. Ieremia 9
12. Ieremia 10
13. Ieremia 11
14. Ieremia 12
15. Ieremia 13
16. Ieremia 14
17. Ieremia 15
18. Ieremia 16
19. Ieremia 17
20. Ieremia 18
21. Ieremia 19
22. Ieremia 20
23. Ieremia 21
24. Ieremia 22
25. Ieremia 23
26. Ieremia 24
27. Ieremia 25
28. Ieremia 26
29. Ieremia 27
30. Ieremia 28

DECEMBRIE

1. Ieremia 29
2. Ieremia 30
3. Ieremia 31
4. Ieremia 32
5. Ieremia 33
6. Ieremia 34
7. Ieremia 35
8. Ieremia 36
9. Ieremia 37
10. Ieremia 38
11. Ieremia 39
12. Ieremia 40
13. Ieremia 41
14. Ieremia 42
15. Ieremia 43
16. Ieremia 44
17. Ieremia 45
18. Ieremia 46
19. Ieremia 47
20. Ieremia 48
21. Ieremia 49
22. Ieremia 50
23. Ieremia 51
24. Ieremia 52
25. Plângeri 1
26. Plângeri 2
27. Plângeri 3
28. Plângeri 4
29. Plângeri 5
30. Ezechiel 1
31. Ezechiel 2

Educația în Grădina Edenului

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Dumnezeu este _____ în puterea Lui; cine ar putea să _____ pe alții ca El?” (Iov 36:22)

Majoritatea cercetătorilor Bibliei cunosc istoria relatată în primele trei capitole din Geneza și seria ei de personaje: Dumnezeu, Adam, Eva, îngerii, șarpele. Cadrul este o grădină splendidă, într-un paradis numit Eden. Cursul intrigii pare să urmeze o serie logică de evenimente. Dumnezeu creează. Dumnezeu îi instruiește pe Adam și pe Eva. Adam și Eva păcătuiesc. Adam și Eva sunt alungați din Eden. Totuși, o privire mai atentă la primele capitole din Geneza, mai ales prin prisma educației, va oferi o mai bună cunoaștere a personajelor, a cadrului și a narațiunii.

„Sistemul de educație instituit la începutul lumii trebuia să fie un model pentru om de-a lungul veșniciei. Ca o ilustrare a principiilor sale, a fost întemeiată o școală-model în Eden, căminul primilor noștri părinți. Grădina Edenului era sala de clasă, natura era manualul, Creatorul Însuși era Profesorul, iar părinții familiei omenești erau elevii.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 20

Domnul a fost fondatorul, directorul și învățătorul acestei prime școli. Dar, după cum știm, Adam și Eva au ales un alt învățător și au învățat lecțiile greșite. Ce s-a întâmplat, de ce și ce anume putem învăța din acest raport timpuriu despre educație, care ne poate ajuta pe noi azi?

Deși o grădină nu ne face să ne gândim la o sală de clasă, acest lucru este absolut logic dacă este vorba de o clasă ca Edenul, care era plin de bogățiile neîntinate ale creației lui Dumnezeu. Este greu să ne imaginăm din perspectiva noastră, de azi, cât de multe lucruri trebuie să fi învățat acele ființe necăzute, instruite direct de Creatorul lor, în acea „sală de clasă”, într-o lume necăzută!

1. Ce observi în legătură cu scopul lui Dumnezeu în crearea, așezarea lui Adam în grădină și faptul că a fost pus la lucru?

Geneza 2:7-23

Dumnezeu i-a făcut pe bărbat și pe femeie după chipul Său și le-a dat o casă și o muncă, o activitate cu rost. Când te gândești la dinamica relației dintre învățător și elev, este un ideal de relație. Dumnezeu îi cunoștea aptitudinile lui Adam, pentru că El îl crease. El îl putea învăța pe Adam, știind că omul își putea atinge potențialul deplin.

Dumnezeu i-a încredințat responsabilități, dar a dorit pentru om și fericire. Și probabil că un mod de a-i dărui fericire a fost încredințarea de responsabilități. Cine nu simte satisfacție, fericire, când i se încredințează responsabilități și le împlinește cu credincioșie? Deoarece cunoștea inima lui Adam și știa de ce avea nevoie ca să prospere, Dumnezeu i-a încredințat misiunea de a avea grijă de grădină (Geneza 2:15). Este greu pentru noi, cei care cunoaștem doar o lume a păcatului și a morții, să ne imaginăm ce presupuneau munca lui și lecțiile pe care Adam le-a învățat în timp ce lucra și păzea căminul lor, grădina.

În Geneza 2:19-23, Dumnezeu îi creează lui Adam tovarăși din lumea animalelor, și o creează și pe Eva, ca soție a lui. Dumnezeu știa că Adam avea nevoie de tovarășia și ajutorul unei persoane egale cu el, așa că a creat o femeie.

De asemenea, Dumnezeu știa că omul avea nevoie să fie în strânsă relație cu Creatorul lui, așa că a creat în Eden un spațiu special în cadrul grădinii. Toate acestea stau ca o mărturie despre planul lui Dumnezeu în ce privește creațiunea și despre dragostea pentru omenire. Fiind atât de departe de Eden, este greu să ne imaginăm cum trebuie să fi fost, dar este un exercițiu de imaginație interesant.

Deși suntem departe de Eden, încă putem învăța lecții din natură. Care sunt acestea și cum putem beneficia când le interpretăm prin prisma Scripturii?

Pentru mulți învățători, una dintre cele mai mari bucurii este organizarea clasei: avizierul, materialele didactice și amenajarea sălii. În viziunea lui Dumnezeu cu privire la „sala de clasă”, vedem grija pe care a avut-o în pregătirea unui cadru de învățare pentru Adam și Eva. El a dorit ca ei să fie înconjurați de frumusețe. Cu siguranță că fiecare floare, pasăre, animal și pom le ofereau ocazii de a învăța mai mult despre lume și Creatorul ei și al lor.

Dar între Geneza 2 și Geneza 3 apare o schimbare bruscă. Am făcut inventarul la toate lucrurile bune pe care le-a creat Dumnezeu cu intenția cea mai bună. În Geneza 3:1 vedem că Dumnezeu a asigurat libertatea voinței. Prezența șarpelui ca fiind „cel mai șiret dintre toate fiarele pământului” aduce o schimbare a limbajului, care cuprindea expresii ca „foarte bune” sau „nu le era rușine” și „plăcut”. Odată cu apariția șarpelui, este introdus un element negativ în ceea ce până acum a fost doar desăvârșire.

Geneza 1 îl prezintă pe Dumnezeu ca fiind opusul lui „șiret”, „viclean”. Dumnezeu este categoric cu privire la așteptările pe care le are de la perechea din grădină. Noi știm din porunca Sa (Geneza 2:16,17) că a stabilit o regulă de bază pe care ei trebuiau să o respecte: să nu mănânce din pomul oprit.

Indiferent de celelalte aspecte pe care le putem observa în această relatare, un lucru iese în evidență: Adam și Eva au fost creați ca ființe morale libere, în stare să aleagă între supunere și neascultare, putem vedea realitatea liberului-arbitru uman exact de la început, într-o lume necăzută în păcat.

2. Ce îi spune șarpele Evei? Cum percepe Eva pomul cunoștinței binelui și răului ulterior? Analizează descrierile pe care le fac cei doi pomului.

Geneza 3:1-6 _____

Domnul îi spusese lui Adam că, dacă va mânca din pom, va muri „negreșit” (Geneza 2:17). Când repetă porunca (Geneza 3:3), Eva nu exprimă același lucru la fel de accentuat și omite cuvântul „negreșit”. În răspunsul său, șarpele folosește cuvântul omis de Eva, dar într-o afirmație în contradicție absolută cu ceea ce spusese Dumnezeu. Se pare că, deși fusese învățată de Dumnezeu în grădină, Eva nu a luat în serios ce învățase, lucru care se vede din cuvintele pe care le-a folosit.

Eva a atenuat, chiar prin cuvintele folosite, ceea ce fusese învățată, în ciuda poruncii clare date de Dumnezeu. Cu toate că nu a răstălmăcit ce îi spusese Domnul, în mod evident ea nu a luat suficient de mult în serios cuvintele Sale. S-ar putea spune că urmările faptelor ei au fost exagerate?

Când s-a întâlnit cu șarpele, Eva i-a repetat (dar nu exact) ce îi spusese Dumnezeu cu privire la pomii din grădină (Geneza 3:2,3). Mesajul acesta nu era o noutate pentru șarpe. El era familiarizat cu porunca și era bine pregătit să o sucească, profitând de nevinovăția Evei.

3. Ce a mai făcut șarpele în afară de a nega direct ce spusese Dumnezeu, lucru care, în mod evident, i-a reușit cu Eva? De ce anume a profitat el?

Geneza 3:4-6 _____

Când șarpele i-a spus Evei că o parte a poruncii lui Dumnezeu era incorectă, Eva ar fi putut să meargă să îl întrebe pe Domnul. Aceasta este frumusețea educației din Eden: accesul pe care elevii îl aveau la puternicul lor Învățător este cu siguranță dincolo de tot ce putem noi pricepe acum pe pământ. Și totuși, în loc să fugă, în loc să caute ajutor divin, Eva acceptă cuvintele șarpelui. Faptul că Eva acceptă revizuirea poruncii lui Dumnezeu, pe care șarpele o face, presupune că ea avea niște îndoieli cu privire la Dumnezeu și la ce le spusese El.

În acest timp, Adam însuși este într-o situație dificilă. „Adam a înțeles că tovarășa sa a călcat porunca lui Dumnezeu, nesocotind singura opreliște ce le-a fost pusă ca test al credințioșiei și iubirii lor. În mintea sa avut loc o luptă teribilă. El deplângea faptul că îi îngăduise Evei să rățăcească departe de el. Dar acum fapta fusese săvârșită; el trebuia să se despartă de aceea a cărei societate fusese bucuria sa. Cum avea să suporte el lucrul acesta?” – Ellen G. White, *Educație*, p. 56. Din nefericire, și el a ales greșit, deși știa ce era bine și ce era rău.

Gândește-te la ironia situației: Șarpele le-a spus că, dacă vor mânca din pom, vor fi „ca Dumnezeu” (Geneza 3:5). Dar ei erau deja ca Dumnezeu (Geneza 1:27)! Ce ne poate învăța acest lucru?

Când au ales să urmeze îndemnul șarpelui, printre alte consecințe, Adam și Eva s-au confruntat cu alungarea din „sala de clasă” a lui Dumnezeu. Gândește-te ce au pierdut din cauza păcatului lor! Când înțelegem mai bine căderea lor, putem pricepe scopul educației pentru noi, în vremurile de acum. În ciuda faptului că ei au fost izgoniți, viața într-o lume imperfectă a anunțat un nou scop pe care îl are educația.

Dacă, înainte de păcat, educația a fost mijlocul prin care Dumnezeu i-a familiarizat pe Adam și pe Eva cu El, cu caracterul, bunătatea și dragostea Lui, atunci lucrarea educației de după izgonirea lor trebuie să ajute omenirea să se familiarizeze iarăși cu acele realități și să refacă în om chipul lui Dumnezeu. În ciuda îndepărtării lor din prezența lui Dumnezeu, copiii Lui încă pot veni să îl cunoască pe El, bunătatea și dragostea Lui. Prin rugăciune slujire și studiul Cuvântului Său, putem să ne apropiem și noi de El, așa ca Adam și Eva în Eden.

Vestea bună este că, datorită Domnului Isus și a planului de răscumpărare, nu este totul pierdut. Avem nădejdea mântuirii și a restaurării. Și mult din educația creștină ar trebui să-i îndrepte pe elevi spre Isus, spre ce a făcut El pentru noi și spre refacerea pe care El o realizează.

4. Ce relație putem vedea între sfaturile lui Petru și educație?

2 Petru 1:3-11

Prin Isus ni s-a dat „tot ce privește viața și evlavia”. Ce făgăduință! Care ar putea fi acele lucruri? Petru ne dă o listă: credința, fapta, cunoștința, înfrânarea, răbdarea, evlavia ș.a.m.d. Observă că unul dintre lucrurile menționate este și cunoștința. Acest gând ne îndreaptă spre educație. Adevărata educație va conduce spre adevărata cunoștință – cunoștința lui Hristos, astfel, nu doar că vom deveni mai asemenea cu El, ci vom putea fi gata să le spunem și altora despre cunoașterea pe care am dobândit-o despre El.

„Pomul oprit” era pomul cunoștinței binelui și răului. Cum facem deosebi-re între cunoașterea bună și cea rea?

Unii oameni parcă sunt „făcuți pentru sala de clasă”. Au nevoie să învețe foarte puțin pentru a lua note foarte mari. Ei asimilează foarte ușor materia, cunoștința pare că se lipește de ei. Capitolele 1 și 2 din 2 Petru arată în mod evident că educația noastră în Hristos este o experiență cu șanse egale pentru aceia care se vor dedica învățării. Dar cuvintele încurajatoare din 2 Petru 1 sunt în contrast cu avertizarea solemnă din 2 Petru 2.

5. Ce cuvinte aspre, de condamnare, adresează Petru în versetele de mai jos? Ce speranță măreață ne este totuși pusă înainte? (Vezi vers. 9.)

2 Petru 2:1-17 _____

Ce mustrare aspră pentru cei ce disprețuiesc autoritatea, situație care există și în zilele noastre! Ca trup al bisericii, noi trebuie să lucrăm pornind de la premisa existenței unor anumite niveluri de autoritate (vezi Evrei 13:7,17,24) și suntem chemați să ne supunem și să ascultăm de cei care reprezintă această autoritate, cel puțin în măsura în care ei înșiși sunt credincioși Domnului.

Dar, pe fondul acestei condamnări aspre, Petru ne prezintă și celălalt punct de vedere (vers. 9): deși Dumnezeu este în stare să-i alunge pe cei care au ales înșelăciunea, „Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici”. Alături de avertizarea de a evita ispita, educația creștină oferă și învățătura despre diferitele moduri prin care Dumnezeu poate și chiar ne eliberează de ea și ne ajută să ne ferim de cei care „vor strecura pe furiș erezii distrugătoare” (vers. 1). De asemenea, întrucât disprețuirea autorității este condamnată, educația creștină trebuie să cuprindă și învățarea modului corect de a-i înțelege pe „mai-marii” noștri, de a ne supune și de a asculta de ei (Evrei 13:7).

Deși nu putem spune că Adam și Eva au *disprețuit* autoritatea, totuși ei au ales să nu asculte de ea. Și abaterea lor a fost foarte gravă pentru că ei s-au împotrivit fățiș poruncii date de Dumnezeu Însuși pentru binele lor.

Gândește-te mai mult la ideea de autoritate, nu doar în biserică sau în familie, ci și în viață, în general. Cum trebuie exercitată autoritatea în mod adecvat și de ce trebuie să ne supunem ei?

„Cei doi care alcătuiau perechea sfântă nu erau numai copii sub grija părintească a lui Dumnezeu, ci și elevi, primind învățături din partea Atotînțeleptului Creator. Ei erau vizitați de îngeri și aveau posibilitatea comunicării cu Făcătorul lor fără nicio perdea despărțitoare între ei. Erau plini de vigoarea ce venea de la pomul vieții și puterea lor intelectuală nu era decât cu puțin mai prejos de aceea a îngerilor. Tainele universului vizibil, «minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită» (Iov 37:16), le ofereau un izvor inepuizabil de învățătură și de bucurie. Legile care acționează în natură și care au constituit obiectul de studiu al oamenilor timp de șase mii de ani erau deschise înțelegerii minții lor de către Cel Veșnic, Inițiatorul și Susținătorul a toate. ... Slava lui Dumnezeu din ceruri, lumile nenumărate în mișcarea lor ordonată, „plutirea norilor”, tainele luminii și ale sunetului, ale zilei și ale nopții – toate erau deschise studiului primilor noștri părinți. ... Ei descopereau întotdeauna ceva atrăgător care le umplea inimile cu o mai profundă iubire, făcându-i să izbucnească în cuvinte de mulțumire și recunoștință.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pp. 50–51

Studiu la rând¹:

Isaia 29–35

Evangelizare, subcapitolul „Botezul și calitatea de membru al bisericii”

1. Cine sunt cei care se vor bucura tot mai mult de Sfântul lui Israel?

2. Ce anume va da Domnul în vreme de necez și strâmtorare?

3. Despre cine scrie autorul că ține loc de râuri și de pâraie late?

4. Cum se va numi calea pe care nici chiar cei fără minte nu vor putea să se rătăcească?

5. Ce înseamnă a fi mântuit?

¹ Întrebările sunt alcătuite pentru stimularea lecturării zilnice a Bibliei și a scrierilor lui Ellen G. White, și nu în mod necesar pentru aprofundarea anumitor subiecte.

I. Privire generală

La început nu au fost nici școli, nici universități. Dar chiar și în absența cărților, a sălilor de curs sau a aparatelor electronice dotate cu internet, se transmitea cunoștință – cunoștința bogată în înțelepciune și virtuți. Prin aburul care uda pământul (Geneza 2:6) se puteau distinge chipul lui Dumnezeu, o sală de curs – grădina – și doi elevi, de curând însuflețiți de suflarea Lui de viață (vers. 7). Nu ne gândim prea des la grădina din Eden ca la o sală de curs în care Dumnezeu este Profesorul, dar studiul din săptămâna aceasta ne îndrumă în această direcție.

Două planuri de învățare reies de la începutul cărții Geneza. Mai întâi, aceasta ne permite să „intrăm în încălțările” lui Adam și ale Evei, cum ar spune americanii (sau, mai degrabă, să mergem pe urmele lăsate de picioarele lor goale) și să ascultăm seminare de excepție despre istoria creațiunii, scopul și responsabilitatea familiei omenești (Geneza 1:26-28), lecții din natură, învățături despre căsnicie (Geneza 2:18) și avertizări cu privire la un dușman și la un pom interzis (Geneza 2:17). Apoi putem învăța din narațiunea cărții Geneza așa cum învățăm dintr-un manual. Perspective despre natura ispitei șarpelui, consecințele neîncrederii și ale neascultării, caracterul lui Dumnezeu pus sub semnul întrebării și reabilitat și măsurile de salvare apar ca subiecte de învățare și contemplare.

Cunoașterea fundamentului istoric al oricărei ramuri din lumea academică aduce întotdeauna o perspectivă mai amplă și o înțelegere mai bogată. După cum în studiul geometriei cunoașterea axiomelor lui Euclid este de neînlocuit, la fel și înțelegerea capitolelor inițiale ale cărții Geneza este esențială pentru a înțelege restul Bibliei și întreaga istorie a mântuirii.

II. Comentariu

Inocență și șiretenie

În Geneza 3, descrierea de la început a șarpelui ca fiind „șiret”, sau „viclean”, subliniază un contrast important dintre șarpe și *adam* și *ishsha*, omul și nevasta lui. Termenul ebraic tradus cu „șiret” (*‘arum*) are aceeași rădăcină consonantică și vocale similare cu termenul ebraic tradus cu *gol* (*‘arom*), care este folosit în versetul precedent pentru a descrie starea lui Adam și a Evei. Când citești textul ebraic cu voce tare, termenii *arom/arum* urmează aproape unul după celălalt și îl atenționează pe cititor că se utilizează un joc de cuvinte (paronomasia, calamburul). Suntem pe punctul de a vedea o Eva inocentă, pășind pe tărâmul unui înșelător versat și viclean. Ea și Adam mănâncă din fruct și, de atunci, nimic nu a mai fost la fel.

Dar cum a făcut șarpele acest lucru? Cum a fost în stare să se folosească de câteva cuvinte pentru a determina o ființă fără păcat, complet mulțumită și de care cineva avea grijă, să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu a cărui esență este dragostea (1 Ioan 4:8)? Indiferent ce a făcut șarpele, a avut efect. Printr-o analiză atentă a conversației dintre șarpe și Eva, tu, în calitate de învățător, poți demonstra exact cât de șireată a fost strategia lui Satana și cât de eficientă este încă și astăzi, după mii de ani.

Școala din Eden și testul ascultării

Edenul nu a fost doar o grădină și atât, ci a fost un sistem de educație:

„Sistemul de educație instituit la începutul lumii trebuia să fie un model pentru om de-a lungul veșniciei. Ca o ilustrare a principiilor sale, a fost întemeiată o școală-model în Eden, căminul primilor noștri părinți. Grădina Edenului era sala de clasă, natura era manualul, Creatorul Însuși era Profesorul...” – Ellen G. White, *Educație*, p. 20

Dar continuitatea educației lui Adam și a Evei a fost condiționată de credințioșia lor statornică față de toate legile și poruncile Învățătorului lor divin. „Atâta timp cât rămâneau loiali Legii lui Dumnezeu, capacitatea de a cunoaște, de a se bucura și de a iubi avea să crească continuu. Ei aveau să câștige mereu noi comori de cunoștință, descoperind noi izvoare de fericire și obținând concepții din ce în ce mai clare despre iubirea nemăsurată și de nesecat a lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 51

Astfel, pentru a fi sigur de credințioșia lor, Dumnezeu avea să le pună la probă ascultarea. „Asemenea îngerilor, locuitorii Edenului fuseseră puși la probă; fericirea lor putea fi menținută numai cu condiția credințioșiei față de Legea Creatorului. Ei puteau să asculte și să trăiască sau să nu asculte și să piară. Dumnezeu îi făcuse beneficiarii unor bogate binecuvântări, dar, dacă aveau să nesocotească voia Sa, Acela care nu i-a cruțat pe îngerii care au păcătuit nu-i putea lăsa nici pe ei nepedepsiți; păcatul avea să ducă la pierderea darurilor Sale și să aducă asupra lor mizeria și ruina.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 53

Proba lor a inclus un pom și o interdicție. „În mijlocul grădinii, lângă pomul vieții, se afla pomul cunoștinței binelui și răului. Dumnezeu a destinat în mod special acest pom să fie pentru primii noștri părinți dovada de ascultare, de credință și dragoste față de El. Domnul le-a poruncit să nu mănânce din el și nici să nu-l atingă, ca să nu moară. Le-a spus că pot mânca după plăcere din toți pomii din grădină, cu excepția unuia din care, dacă vor mânca, vor muri negreșiți.” – Ellen G. White, *Istoria mântuirii*, p. 24

Dumnezeu a făcut mai mult decât să le poruncească lui Adam și Evei să nu se atingă de el, nici să nu guste din fruct. El a trimis îngeri care să le dea

îndrumări suplimentare, spunându-le că împreună vor fi mai puternici împotriva ispitei decât dacă vor fi separați. „Îngerii o avertizaseră pe Eva să aibă grijă să nu se despartă de soțul ei în timp ce erau ocupați cu lucrul lor de fiecare zi din grădină; lângă el, ea avea să fie mai puțin în pericolul de a fi ispitită decât dacă era singură. Dar, absorbită de îndeletnicirea ei plăcută, fără să-și dea seama, s-a îndepărtat de lângă el. Când și-a dat seama că era singură, a avut simțământul primejdiei, dar a dat la o parte teama, considerând că are suficientă înțelepciune și putere ca să discearnă răul și să i se opună. Nesocotind avertizarea îngerilor, ea s-a trezit deodată privind cu admirație și curiozitate la pomul oprit.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pp. 53–54

Eva nu își supune curiozitatea îndrumărilor de atenționare date de instructorii ei, îngerii, și de Dumnezeu, Marele ei Învățător. „Eva s-a pomenit privind îndelung, cu admirație și curiozitate, la pomul interzis. A văzut că pomul era foarte plăcut și se întreba de ce spusese Dumnezeu cu atâta hotărâre să nu mănânce din el și să nu-l atingă. Acum era ocazia lui Satana. I s-a adresat ca și cum era în stare să-i ghicească gândul: «Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: 'Să nu mâncați din toți pomii din grădină'?»” – Ellen G. White, *Istoria mântuirii*, p. 32

Întrebarea de început a șarpelui este ca un fel de ic care a fisurat viziunea Evei și a subminat o mare parte din ceea ce fusese învățată să prețuiască și considerase ca fiind adevărat. „La întrebarea ademenitoare a ispititorului, ea a răspuns: «Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: 'Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el ca să nu muriți.'» Atunci șarpele a zis femeii: «Hotărât că nu veți muri, dar Dumnezeu știe că, în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul» (Geneza 3:2-5).

El a declarat că, înfruptându-se din acest pom, ei aveau să ajungă într-o sferă mult mai înaltă a existenței lor și să pătrundă într-un vast câmp al cunoașterii. Și el mâncase din fructul oprit și, ca urmare, obținuse puterea de a vorbi. El a insinuat faptul că Dumnezeu din gelozie voia să-i împiedice să mănânce din el, ca nu cumva să ajungă și ei să fie deopotrivă cu El. Din cauza proprietăților lui minunate de a da înțelepciune și putere, le interzisesese El să guste sau chiar să se atingă de el.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 54

Această narațiune prezintă un mod de a educa cu privire la viziunea asupra lumii. Viziunea Evei dinainte de cădere era ancorată în cunoașterea unui Dumnezeu Creator care a avut foarte mare grijă de creația Sa, fiind motivat doar de o dragoste dezinteresată. Pomul interzis a fost ca un test și ca un simbol că Adam și Eva, deși liberi, nu trebuiau să trăiască în mod autonom, independenți de Dumnezeu care îi făcuse. Dar șarpele a gravat în Eva cea ușor impresionabilă

și inocentă o altă imagine. Folosindu-se de aceleași informații care se găseau în jurul lor, el a reinterpretat dinamica grădinii într-un mod care L-a zugrăvit pe Dumnezeu ca fiind: (1) extrem de restrictiv cu ceea ce este bun, (2) amenințat de cei care beneficiază de puterile pomului oprit, care era capabil să transmită cunoaștere și (3) dezinformată sau înșelător în ce privește consecințele letale ale pomului. Oricine ar trebui să se îndoiască de dragostea unui asemenea Dumnezeu. Odată ce dragostea este subminată, omul poate pune sub semnul întrebării cuvintele lui Dumnezeu și, de acolo până la a respinge autoritatea Sa, nu mai este decât un pas. Adam și Eva au făcut așa, iar noi toți le-am urmat exemplul. Educația adventistă are misiunea de a îndrepta această imagine distorsionată a caracterului lui Dumnezeu, care există în mintea ființelor pe care le-a creat, și de a o înlocui cu adevărul despre cine este Dumnezeu. Faptul că suntem creați ca să fim purtătorii chipului Său se potrivește perfect pentru această misiune.

III. Aplicație

1) Triada de rușine, goliciune și frică formează leitmotivul narațiunii despre ispitire. În Geneza 2:25 ni se spune că, înainte de a ceda ispitei, ei erau goi și nu le era rușine. Conștientizarea goliciunii lor și a rușinii implicite sunt primele urmări ale neascultării (Geneza 3:7). Iarăși, teama și rușinea îi determină să se ascundă când aud glasul lui Adonai Elohim, Domnul Dumnezeu (vers. 9,10). Domnul chiar îi întreabă cum de știu că sunt goi (vers. 11). Nu se folosește cuvântul ebraic pentru păcat, răzvrătire sau nelegiuire în relatare. De ce crezi că nu? În ce fel rușinea și teama sunt aspecte esențiale pentru omenire? În ce fel cunoașterea de Dumnezeu și salvarea oferită de El rezolvă aceste probleme?

2) Oamenii încă îl percep pe Dumnezeul creștinilor ca fiind restrictiv. Cât de des nu am auzit: „Ce e greșit în a face asta și asta?”! Care este modul cel mai eficient pentru a îndepărta această acuzație veche de mii de ani adusă lui Dumnezeu? O strategie este de a arăta că Dumnezeu încă pune opreliște unui singur lucru din creația Sa: păcatului!